

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ ด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ กับการเรียนแบบปกติ
ผู้วิจัย	นางสาวอุไรวรรณ จันทร์สระน้อย
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการศึกษา
สถาบัน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปี	๒๕๕
อาจารย์ที่ปรึกษา	๑. อาจารย์ ดร.คชาภุช เหลี่ยมไธสง ๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อภิบาลศรี

บทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสวงหาความรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐานครูผู้สอนหรือผู้ออกแบบบทเรียนไม่ได้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แต่ฝ่ายเดียวแต่เป็นผู้จัดกลุ่มเรียบเรียงและลำดับความรู้ต่างๆ ให้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความรู้นั้นๆอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย(๑)เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ เรื่องมหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์๘๐/๘๐(๒) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑(๓)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์และการเรียนแบบปกติ(๔)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติดชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑และ(๕)เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๓ จำนวน ๔๐ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๔จำนวน ๔๐ คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling)ใช้เวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๔จำนวน ๑๒ ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ๕ ชนิด คือ (๑) บทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บแควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑จำนวน๕ หน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($x = ๔.๕๗$) (๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ แบบปรนัย ๔ ตัวเลือกจำนวน ๓๐ ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง๐.๖๕-๐.๘๐ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ ๐.๑๐ ถึง ๐.๗๐ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ ๐.๘๑ (๔) แบบวัดการคิดวิเคราะห์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ แบบปรนัยชนิด ๔ ตัวเลือก จำนวน ๒๐ ข้อ มีค่าความยากง่าย(P) ระหว่าง ๐.๔๐-๐.๗๕ และค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ ๐.๐๓ ถึง ๐.๗๐ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๗๔ และ (๕) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐ ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น ๕ ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๘ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานใช้ F-test (One-way MANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า

๑. บทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีประสิทธิภาพ ๘๔.๒๓/๘๓.๘๓ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้

๒. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีค่าเท่ากับ ๐.๓๘๑๓ แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ ๓๘.๑๓

๓. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ มากกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๑๒.๑๔$ S.D.= ๐.๕๗)

๕. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ เรื่อง มหันตภัยจากสารเสพติด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($x = ๑๒.๑๔$ S.D.=๐.๘๐)

โดยสรุป บทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการสืบเสาะการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนมีกระบวนการเรียนรู้เป็นขั้นตอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และแหล่งความรู้ที่อยู่ในบทเรียนไม่ต้องเสียเวลาค้นหาสร้างเสริมภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ในมิติที่ไม่มีขอบเขตจำกัดด้วยระยะทางและเวลาที่แตกต่างกันช่วยในการสนับสนุนศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำพังจากคุณสมบัติต่างๆ ของบทเรียนบนเครือข่ายแบบเว็บเควสท์ สามารถนำไปใช้ในการเรียนสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๑ นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนใช้เทคโนโลยีและวิธีการสอนที่หลากหลายอีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้เรียนรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป